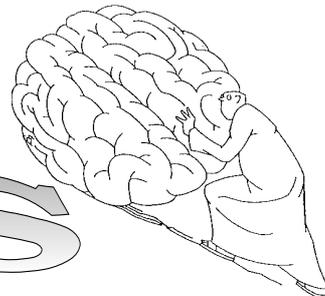


SISYFOS



Má smysl polemika s postmodernisty?

Pavel Materna

Agresivní styl postmodernistických publikací (výborně referovaný ve statích O. Jelínka) přesvědčuje své čtenáře, že pokud ještě věří v 'předsudek' objektivnosti reality, poznání a pravdy, pak jsou beznadějně mimo hlavní proud soudobého myšlení. Jestliže nepodlehne rétorickému kouzlu charismatických osobností typu Neubauera, neubráníme se nakonec dojmu jisté komičnosti jejich úsilí. Připusťme na okamžik, že něco takového jako objektivní rozdíl mezi pravdou a nepravdou neexistuje, že o pravdě rozhoduje 'agora'. Můžeme namítat, že v tom případě je tvrzení, že např. Země je středem Vesmíru, před svým galileovským a později einsteinovským vyvrácením pravdivé a stává se nepravdivým až tehdy, kdy příslušná 'agora' připustí opak, což je jistě v naprostém nesouladu s tím, jak chápeme pravdu, ale postmodernista jistě vychrlí zničující 'protiargumenty' toho typu, že právě ten nesoulad svědčí o tom, že se tradičně chápaný pojem pravdy přežil. Můžeme dále namítat, že je-li jedinou hodnotou poznání jeho užitečnost, pak je třeba vysvětlit, proč některé poznání je užitečné a není-li to v souvislosti s tím, že je pravdivé, ale tato námitka bude smetena se stolu s opovrhlivým úsměvem: budme rádi, že jsme se zbavili matoucího pojmu pravdy a nahradili jej tak srozumitelným pojmem jako je užitečnost! (Zde se stává spojencem postmoderny neopragmatismus, který je rovněž populární v oblasti analytické filozofie.) Také se nám může stát, že zpochybníme-li jakoukoli obecnou tezi postmodernistické filozofie, budeme poučeni, že jsme si ne dost podrobně prostudovali jednotlivé formulace Lyotarda, Welsche, Foucaulta, Rortyho apod. Zkrátka máme to my, naivní zastánci 'karteziánských předsudků', těžké: renesance solipsismu a relativismu 'se nosí'.

V polemikách s relativisty však někdy podceňujeme jeden základní moment. Momentálně jsme téměř zaplaveni relativistickou literaturou. Ta oplývá různými tvrzeními. Autoři se patrně poněkud nerelativisticky domnívají, že jejich tvrzení jsou pravdivá (proč by je jinak publikovali?). Pak jsou zde

Úlety vědecké fantastiky

Vojtěch Mornstein

Jednou z oblastí, v níž se chronicky sváří přístup racionální a iracionální, vědecký a pseudovědecký, provědecký a antivědecký jest ona poněkud přehlížená oblast literární tvorby obecně označovaná jako vědecká fantastika – science fiction. Nemám samozřejmě formálního literárního vzdělání, takže

Z OBSAHU

Má smysl polemika s modernisty? (P. Materna) -----	1
Úlety vědecké fantastiky (V. Mornstein) -----	2
Lze magneticky upravovat vodu? -----	3
Dr. Shalkh píše z cely smrti (A. Vyhnal) -----	3
Ještě ke globálnímu oteplování (T. Bayer) -----	4
Astrální cestování nedoporučuji (M. Urban) -----	5
Lékař, který spolupracuje s archanděly (V. Nosková) -----	7
Tajemství Kubešova indikátoru rezonance (J. Jindra) -----	9

dvě možnosti. Buď tato tvrzení jsou pravdivá v tom klasickém, 'předsudečném' smyslu, a pak je zpochybněno samo relativistické východisko autorů, nebo jde jen o jedno z tolika možných hledisek, o jehož pravdivosti v klasickém smyslu nelze uvažovat. Pak ovšem ten, kdo se naivně přidružuje rozlišování mezi pravdou a nepravdou a dokáže odlišit pojem pravdivosti od pojmu mínění či přesvědčení, nemusí tvrzení uvedené literatury vůbec brát v úvahu: tato tvrzení se sama dobrovolně vylučují z uvedené dichotomie pravda – nepravda. 'Cosí je cvrlikáno', často sice na dobré literární úrovni (proto měl Carnap rád Nietzscheho, protože ho nepokládal za filozofa, nýbrž za básníka), ale bez jakéhokoli posuzovatelného obsahu. Miluji Morgensternovy „Šibeniční písně“, ale nebudu kvůli tomu uvažovat o existenci Skřeta Půlnoci.

Má tedy smysl vést polemiku s postmodernisty? Rozhodně ne kvůli nim. Neberme jim jejich básničky. Avšak je tu dorůstající nezkušená studentská generace, která je často příliš ochotná podlehnout kouzlu 'nekonformní' rétoriky. Kvůli nim, kvůli tomu, aby nebyla ochromena jejich schopnost kriticky uvažovat, kriticky analyzovat jazyk (bez derridovské 'dekonstrukce', která je bez racionalizace bezobsažná a po racionalizaci – viz např. Hintikkův pokus – se stává trivialitou), kvůli tomu, aby mladí adepti tzv. 'humanitních disciplín' nepodcenili sílu exaktní analýzy reprezentované vědou, kvůli tomu všemu je nutné ozvat se proti svůdné rétorice, a to i tou radikální formou, jakou to učinil Sokal.

fejleton

jediné, co mě k tomuto výletu do slovesného umění opravňuje, je snad vedle mého všeobecného zájmu i jistá autorská zkušenost.

Dle mé možná obsoletní představy by vědecká fantastika měla podávat čtenářům beletristickou formou jistě inspirativní vize – pozitivní či negativní – o dalším vývoji lidského poznání a jeho společenských důsledcích. Neskvělejší výhon-

ky vědecké fantastiky se slévají s hlavním literárním proudem a obohacují jej – možno připomenout jména jako H. G. Wells, A. Huxley, G. Orwell, K. Čapek. I některá díla A. C. Clarka, S. Lema i jiných mohou patřit k ozdobám kterékoliv intelektuální knihovny a být v tom nejnižším regálu, neboť jak pravil Jan Werich, inteligent se rád ohne. Patří tam svou úrovní vědecko-popularizační i fabulační, spisovatelsky řemeslnou.

Patřím ke generaci, která byla ve svém mládí téměř odstavena od mateřských prsů západních proudů science-fiction a musela se spokojit jen s několika kvalitními autory východními. Nebyli to špatní autoři, neboť ve svých vrcholných dílech dosáhli úrovně plně srovnatelné s největšími hvězdami západní vědecké fantastiky. Lem (satiricky laděné povídky), Nesvadba (např. Dialog s doktorem Dongem), bratři Strugačtí (Pondělí začíná v sobotu) dokázali v mnoha svých knihách přidat k obecnému vědecko-fantastickému základu i hlubokou společenskou dimenzi, podíleli se na kritice společenských poměrů v totalitě a svým malým dílem přispěli i k jejímu rozhlodání.

Výše uvedenými odstavci jsem měl v úmyslu naznačit, že vědecká fantastika se nemá v literárním kolbišti za co stydět. Rozhodně neprochází žádnou formální žánrovou krizí, o které se šeptá v hlavním literárním proudu, naopak skvěle reflektuje společenské a myšlenkové procesy 20. století. To však neznamená, že netrpí žádnými zhubnými nemocemi.

Nemocí vědecké fantastiky není jen honba za komerčním úspěchem, díky které přibývá v této oblasti proudů krve i spermií. Je to i určitý odklon od první části názvu tohoto žánru, odklon od vědy. Jednotliví autoři dospěli dokonce až na druhý pól, stali se z nich propagátoři různých pseudovědeckých koncepcí. Náš Ludvík Souček se stal českým von Dänikenem, Američan Ron Hubbard dospěl přes pseudovědeckou dianetiku až k založení scientologické sekty, Arthur C. Clarke, jinak člověk širokého rozhledu, s fyzikálním, astronomickým a matematickým vzděláním, se autorsky podílel na řadě televizních filmů a knih, které sice s kritickým nadhledem, ale přece jen propagovaly různé paranormální a okultní záležitosti. Přiznám se, že mně poskytlo značnou satisfakci, když se Clarke v předmluvě k novému anglickému vydání svého románu Konec dětství (Childhood's end, revidované vydání po třiceti letech) de facto omlouvá svým čtenářům, že je v tomto díle i v jiných knihách svedl na scestí. Ohlíží se velmi skepticky za svými dlouholetými snahami o seriózní zkoumání paranormálního, neboť se setkal s příliš mnoha podvody a fikcemi, než aby mohl zcela důvěřovat v racionální jádro sporných jevů. Tato změna osobního stanoviska je však velkou výjimkou.

Ztotožnění fikce a skutečnosti v podání pokleslejší větve vědecké fantastiky (dnes se s ní můžeme setkat v dvacetikorunových sešitcích prodávaných v novinových stáncích a nejen tam) se v padesátých letech nepochybně podílelo na rozvoji ufologické psychózy. Současná představa člověka o tom, jak by mohl vypadat mimozemšťan, se velmi dobře kryje například s pojetím mimozemšťanů ve filmu „Setkání třetího druhu“ (subtilní postavy, velké, tmavé, zešíklé oči bez zorniček) a bylo by asi velmi těžké vysledovat hlubší kořeny této představy. Jak nádherně se mimozemšťané v později „objevených“ roswellských filmových tzv. dokumentech podobají svým trikovým protějškům, které zkonfabuloval Kubrickův hollywoodský tým!

Neobyčejně frekventovaný výskyt témat, jako je například telepatie, jasnovidnost, působení mentálních sil atp., prezentovaný jako vědecká komponenta žánru, je až zarážející

a stojí zato se trochu zamyslet, co by mohlo být jeho příčinou. Tato témata jsou navíc typická pro západní proud vědecké fantastiky, ve východní se vyskytovala v minulosti jen ojediněle. Bez nároku na úplnost se domnívám, že hlavní příčiny tohoto zvýšeného výskytu jsou tři.

První příčinou je neschopnost většiny autorů rozlišit, co ještě je věda a co již nikoliv. Autoři v podstatě ani nevědí, co je předmětem zkoumání dnešní vědy. Extrapolace vědeckého poznání začíná být velkým problémem i pro specialisty. Přečíst si pár psychotronických textů však není problém, do žádných podstat není nutno pronikat.

Druhou příčinou je možná děs průměrného občana západního světa před proniknutím jiných lidí do jeho soukromého svobodného vnitřního světa. Možná, že by praktická zkušenost s životem v pozdní totalitě, která nebyla schopna udržet sama sebe při moci, natožpak ovládnout lidské myšlení, západní lidstvo tohoto děsu zbavila. To, z čeho by měly panovat ještě výraznější obavy, je dle mého názoru docela prostá mediální manipulace, která vytváří z průměrných občanů myšlení neschopné konzumenty zbytečného zboží materiálního i duševního (růžové brýle a nyně Esmeraldy se staly pro mnoho lidí základní životní potřebou).

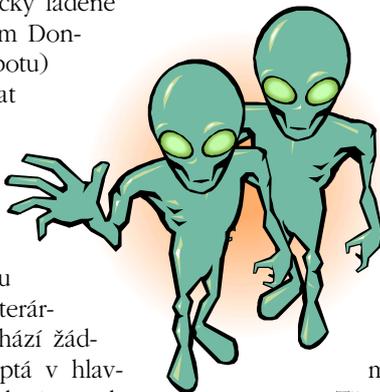
Třetí příčinou je zřejmě import těchto témat z hororové literatury, která se science fiction srůstá nesčetnými švy a mnohdy nelze ani rozlišit, co je a co není tím či oním.

Vědecká fantastika, díky intelektuální lenosti některých autorů, zhusta pokulhává za skutečným vývojem poznání. Geniálních předtuch verneovských či čapkovských jako kdyby ubývalo. Podle úrovně popisované výpočetní techniky, například, můžeme velmi přesně odhadnout, kdy bylo dílo napsáno. Scifisté vytvořili v padesátých letech vize inteligentních superpočítačů a humanoidních robotů, ale nedovedli si představit, že za pár desítek let si bude moci téměř každý pořídit domů počítač o výpočetním výkonu vyšším než co bylo považováno za úžasné ještě v šedesátých letech. Tzv. kyberpunková literatura, která reflektuje existenci Internetu a hackerů, se vynořila z matečné tinktury až po získání prvních praktických zkušeností s počítačovými sítěmi. Pro autora science fiction z padesátých let by mohlo být celkem snadno představitelné, že si pomocí počítače dnes bez problémů můžeme zjistit, kdy nám jede autobus do Horní Břízy nebo jaký je překlad výrazu Miluji tě do novořečtiny. Byl by však velmi překvapen, kdy mohl rozpoznat v celosvětové síti i obrovitý nástroj šíření paranoidních představ nebo tvrdé pornografie. Ještě více by byl překvapen skutečností, že těmto negativním jevům prakticky nelze efektivně bránit – nebo že k této obraně dokonce chybí vůle zákonodárců.

Jiným fenoménem, který nebyl v předstihu předpovězen a zejména nebyly odhadnuty jeho sociální důsledky, je docela obyčejný mobil. Jen málo předmětů denní potřeby tak hluboce zasáhlo do každodenního života stále rostoucího podílu populace.

Chtělo by se člověku leccos hlasitě vykřičet: Vědci, pište vědeckou fantastiku, neboť zodpovědnost lidstva a vědy zvláště za další rozvoj civilizace lze velmi dobře prodiskutovat se svým svědomím právě při psaní této literatury! Vědci, pište vědeckou fantastiku, abyste vytvořili svůj pozitivní obraz ve vědomí společnosti! Vytlačíte pak možná z knižního trhu ty autory, kteří o vědě a jejích perspektivách píší, aniž by jim rozuměli – ke škodě všech.

(Vyšlo v brněnských Univerzitních novinách v č. 7+8, r. 2001)



Lze magneticky upravovat pitnou vodu?

Výzva k odborníkům – skeptikům

Na Český klub skeptiků Sisyfos se obrátilo několik lidí s prosbou o vyjádření k magnetickému upravování vody. Bohužel, naše fyzikální sekce se rozpadla a nepracuje. Chceme touto výzvou aktivovat techniky a fyziky k řešení aktuálních problémů. Mohou být z různých měst, stačí, budou-li ve styku přes internet či jinak. Prosíme příslušné odborníky, aby se na fenomen magnetické úpravy vody blíže podívali a zaslali nám odborný pohled. Po dohodě s nimi bychom podnikli další kroky.

Dotaz skeptikům (adresováno dr. Jiřímu Grygarovi):

Náhodou jsem našel webové stránky sdružení Sisyfos. Rád bych Vám (nebo někomu z Vašeho sdružení) položil otázku ohledně zařízení na magnetickou úpravu vody. Tyto přístroje poslední dobou vyrábí a prodává spousta (zpravidla menších) firem. Některé nabízejí podobná zařízení i s permanentním magnetem. Jejich primárním efektem má být zabránění usazování vodního kamene v rozvodech pitné vody a to pomocí účinku magnetického pole na rozpuštěné minerály! Něco málo o magnetismu vím, avšak neznám jeho účinky na rozpuštění minerály a jejich schopnosti krystalizace. Mám ovšem určité pochybnosti o funkčnosti těchto přístrojů, vycházející zejména z tvrzení některých firem, kterým například nevdá instalace indukčních cívek na ocelové potrubí. Je mi celkem jasné, že v takovém případě se veškerý magnetický indukční tok uzavře stěnou trubky, takže jeho vliv na kapalinu uvnitř trubky pak logicky limituje k nule. Rád bych tedy znal Váš

názor (případně i názory jiných členů Vašeho sdružení na tyto přístroje). Uvítám i případné odkazy na literaturu či jiné zdroje informací k uvedené problematice. Nezapomenu se ani nezávislého popisu fyzikálně-chemických dějů, které výše uvedené uvedené potvrzují či vyvrací.

Odkazy na webové stránky firem vyrábějící přístroje na magnetickou úpravu vody:

<http://www.descaler.sk/descaler.html>

<http://www.solarpower.cz/eovk.htm>

<http://www.sloveco.sk/anticalc.html>

<http://www.volny.cz/anticalc/reference.htm>

pekr@magneton.cz

Na televizní obrazovce se v reklamě čas od času objevuje starý známý magnetický náramek. V šedesátých letech plnil i zdobnou funkci, a jeho cena byla kolem 60 ti korun. Ten dnešní k nám údajně přichází z USA, a jeho „vynálezcem“ je staříčkový lékař. Náramky jsou dva, jeden na ruku a druhý se obtáčí kolem kolenního kloubu a zapíná se na suchý zip. Stojí ke dvanácti stům korun. Jsou to primitivní neúčinné výrobky, které prý mají pomáhat při artróze a dalších potížích. Pokud se ozve příslušný odborník, sepíšeme varování spotřebitelům, a jistě by se našla cesta ke zveřejnění.

(vnoskova@centrum.cz)

Dr. Shaikh píše z cely smrti

Zpráva ze zahraničí

Aleš Vyhnal

Dr. Younus Shaikh je pákistánský lékař a racionalista, který vystudoval ve Velké Británii. V Pákistánu přednášel fyziologii. Je zakladatelem a prezidentem jediné racionalistické organizace v Pákistánu „The Enlightenment“. V říjnu roku 2000 byl zadržen v Islámábádu na základě článku 295 C pákistánského trestního zákoníku a 18. srpna roku 2001 byl odsouzen k trestu smrti za rouhání.

Měl se dopustit toho, že uvedl, že rodiče proroka Mohameda nemohli být muslimové, protože zemřeli dříve, než Mohamed islám založil a také, že Mohamed nemohl být do svých čtyřiceti let muslimem. Lidé obvinění z rouhání bývají v Pákistánu často usmrceni už během policejní vazby nebo běsnícím davem během soudního procesu, v soudní síni za těchto okolností zpravidla bývá přítomen velký počet islámských duchovních, kteří vyhrožují jak soudci, tak obhajobě. Pevné datum slyšení po jeho odvolání u Nejvyššího soudu nebylo stanoveno. Přestože prezident Mušaraf v projevu k pákistánskému národu dne 12. 1. 2002 rozhodně odsoudil islámský fundamentalismus, Dr. Shaikh se nachází ve stísněné cele smrti v Rávalpindí a je téměř úplně izolován od okolního světa a jsou mu odpírány i psací potřeby. Přesto před časem organizace IHEU (The International Humanist and Ethical Union) uveřejnila dopis, který poslal z cely smrti v listopadu jejím výkonnému řediteli. Zde jsou části dopisu:

„Doufám, že když čtete tento dopis, jste v nejlepší podobě. Já v pořádku jsem a snažím se udržovat v kondici. Tragedie z 11. 9. v USA mi přinesla mnoho zármutku nad

ztrátou cenných amerických životů. Byla to rozhodně velká prohra pro lidskost a civilizaci. Udeřilo náboženské barbarství, které uvědomilo svět o hrůzách dogmatických náboženských přesvědčení a jejich praktik a zároveň zdůraznilo nutnost humanismu, liberalismu a sekularismu. Poslal jsem dopis zdejšímu americkému velvyslanectví, poslal jsem rovněž zprávu Prof. Paulu Kurtzovi a americkým humanistům, v které jsem vyjádřil svůj zármutek. ... Možná si vzpomínáte na můj příspěvek na Světovém humanistickém kongresu v Mumbaji, „Deeni Madaras and Rise of Taliban“, který se týkal tohoto tématu. Vskutku, globalizace lidské společnosti vystavila i ty nejrozvinutější země náboženskému barbarství země nejzaostalejších. A zde ostře do popředí vystupuje otázka rozvoje liberálních vlád, asociací a osobností v rozvojových zemích a jejich morální podpory. Slogany o demokracii samy o sobě nestačí. Globalizace humanismu, liberalismu a sekularismu je nutná nejen pro blaho rozvojových zemí, ale i z hlediska „spirituální“ i fyzické obrany zemí rozvinutých a civilizovaných. Děkuji přátelům jako jste Vy. Jsem v dobrém rozpoložení a vyčkávám rozhodnutí ohledně mého odvolání. Jsem také vděčný IHEU, Amnesty International, jednotlivcům a dalším uskupením za jejich podporu. Mé přesvědčení o pravdivosti našeho humanistického postoje je vskutku neotřesitelné a nepřemožitelné. Jsem nanejvýš vděčný za vyjádření sympatie a podpory celé světové humanistické rodiny.“

(Další části dopisu jsou na <http://www.secweb.org/as-set.asp?AssetID=189>.)

Rozum a svoboda jsou dvojčata

IHEU zahájila rozsáhlou kampaň za osvobození Dr. Shaikha. O případu informovaly např. the New York Times, The Daily Telegraph UK, The Guardian, The Times UK, Norwegian Dagbladet, BBC, CNN. Význačné osobnosti jako Paul Kurtz, Richard Dawkins, Claire Rainer, Terry Prachet, nositel Nobelovy ceny Sir Harry Kroto učinily prohlášení a ke kampani IHEU se připojily téměř všechny volnomyšlenkářské, humanistické a racionalistické organizace na celém světě. Prezident IHEU Levi Fragell předal v Oslu dopis generálnímu tajemníkovi OSN, v kterém jej žádá, aby urychleně učinil kroky vedoucí k záchraně Dr. Shaikha. IHEU již dlouho

usiluje o zrušení zákonů o rouhání a dosažení úplné odluky státu od církve ve všech zemích. Nyní je tomu právě 200 let, co Thomas Jefferson napsal slavný dopis "Wall of Separation between Church and State". Zákony proti rouhání jsou v Pákistánu hojně užívány i proti osobám s jiným než muslimským vyznáním.

Kdo není lhotejný k osudu Dr. Shaikha a dalších vězňů svědomí v Pákistánu, může zaslat mail generálu Mušarofovi; adresa a vzor dopisu jsou na: <http://www.rationalistinternational.net/> nebo se může připojit k petici IHEU na: <http://www.iheu.org/Shaiikh/petition/index.html>.

Ještě ke globálnímu oteplování

polemika

Tomáš Bayer

Důvod, proč se jako čerstvý člen klubu ozývám, je předpoklad, že cílem aktivit klubu je ochrana před šarlatánskými praktikami a obrana racionálního a objektivního uvažování. Silně citově podbarvený a jednostranně účelový článek z minulého čísla pod názvem Jak zchladit vášně kolem globálního oteplování však tomu neodpovídá. Obsahuje množsví polopravd a zkratových generalizací, ke kterým považuji za nutné se vyjádřit. Pro úplnost musím předeslat: nejsem klimatolog, nýbrž pedolog, takže se nemohu zcela fundovaně vyjádřit ke všem scénářům globálního oteplení. Naštěstí je tu ale i množsví informací, ke kterým se vyjádřit jsem schopen.

Tak za prvé k tvrzení, že: environmentální hnutí je politický tlak, „komplex Armageddonu“.

Samozřejmě nepopírám, že některé environmentální iniciativy jsou promořeny šarlatánstvím a za mnohými jsou lobbistické tlaky. Není však vůbec vyzdvížena skutečnost, že politický tlak existuje i v protisměru – tvrzení o omezenosti zemských zdrojů jsou trnem v oku politikům slibujícím prosperitu, zaměstnanost, blahobyt a jiné formy ráje na Zemi, což kontrastuje se skutečností, že některé zdroje (byť ne všechny) omezené jsou. Politik, který by sliboval něco jiného než „světlé zírky“, většinou přijde o kariéru, neboť právě ty světlé zírky jsou to, co chce volič od politika slyšet.

Za druhé: prognózy o mezinárodním socialismu na konci druhého odstavce jsou opět nepřipustná generalizace. Stává se dnes módou takto nálepkovat všechny ochranářské iniciativy, přestože se jedná jen o jejich část – byť je to ta část, která je nejvíc medializována bez hlubších znalostí problematiky. Avšak závěr „pokud se budeme starat o životní prostředí, znamená to návrat socialismu“ je pouhým strašením lidí, před kterým měl tento článek původně varovat.



Nemusím být vědec, abych si pamatoval, jak u nás byla krajina „zvelebenská“ socialistickým hospodařením a soudnému člověku dojde, že zlepšení životního prostředí v Evropě je důsledkem mj. toho, že žijeme v postindustriální éře.

Za třetí: je pozoruhodné, jak článek naráží na populistické excesy volební kampaně Al Gorea („hlasujte pro mne, jinak byste mohli zemřít“), které samozřejmě z velké části iracionální jsou. Avšak o tom, že na druhé straně je lobbistická skupina průmyslníků, kterým by funkční environmentální legislativa ořízla jejich zisky, není v článku ani zmínka. (Svého času jsem četl projev jednoho senátora tvrdící, že environmentalistika je novým pohanstvím a tudíž jako zlo je nutno tento dábelický fenomén vyhladit ohněm i mečem).

Za čtvrté: sucha. Toto už je oblast, ke které se z pohledu hydropedologa vyjádřit mohou. Základním pochybením článku je, že se touto problematikou zabývá pouze v souvislosti se skleníkovými plyny (ty s tím skutečně co činit moc nemají), zatímco je přehlížena podle mého názoru podstatnější věc, a tou je molární výparné teplo. V praxi to znamená, že voda při výparu a kondenzaci disipuje velké množství sluneční energie a pufruje teplotní extrémy. Výpar vody, hlavně ve formě transpirace – odpařování rostlinami – atmosféru chladí a při kondenzaci páry, když je chladnější, se toto teplo opět uvolňuje. Já osobně považuji tento faktor za podstatnější, neboť právě tato funkce vody je narušena velkoplošným odvodněním (a tím nemyslím drenážní systémy, ale neuváženou likvidaci vegetačního krytu, mokřadů a neregulovaný zábor půdy pro zástavbu, díky čemuž je v krajině čím dál méně vody dostupné pro evapotranspiraci). Důsledkem narušení přirozeného hydrologického cyklu jsou jednak teplotní extrémy, jednak ovlivnění prostorového rozložení srážek (kde vysušená půda „sálá“, zabraňuje tím kondenzaci. Tím samozřejmě netvrdím, že každé odvodnění musí přinést sucho, ale pokud není dostatek vody v půdě a vitální vegetace, která ji odpařuje, extrémní teploty jsou tlumeny méně. (Pokud dnes vidíme i na venkově, že se přehřátý vzduch „tetelí“ jako ve velkém městě, znamená to opět, že chlazení výparem probíhá nedostatečně). V důsledku této úlohy vody je dezertifikace „samosvorným“ mechanismem, který se se stupněm pokročilosti urychluje (přehřátí přízemní atmosféry eliminuje vegetaci schopnou intenzivně transpirovat, čímž se přehřívá a vysouší stále větší plocha tam, kde jsou pro to podmínky – proto je problémem rozšiřování pouští v subtropickém pásmu. Navíc, pokud se někde zvětší plocha pouště, musí voda spadnout někde jinde, často velmi daleko). Tedy rozvoj vegetace, o kterém se autoři zmiňují, je faktem v horských a borálních oblastech, ale globálně věc tak jednoznačná není.

Za páté: úmrtnost. To, že je vyšší úmrtnost v zinním

období (zajímalo by mě kde: celosvětově nebo v určité oblasti? Do jaké míry je zohledněno, nakolik jsou v jednotlivých oblastech letní a zimní teploty extrémní? A co individuální teplotní valence?) je statistická závislost, ze které ještě neplyne závislost kauzální. Nezapomínejme, že letní teploty přesahující třicet stupňů si téměř každý rok rovněž vyžadají oběti na životech.

Za šesté: oxid uhličitý zvyšuje efektivitu fotosyntézy. Ano, ale existuje ještě řada dalších hypotéz, jak může vegetace na zvýšení koncentrace reagovat. Stejně tak existují hypotézy, podle nichž může zvýšení koncentrace fotosyntézu zbrzdít (pokud přesáhne množství pro rostlinu optimální. Zároveň se při zvýšení jeho koncentrace snižuje transpirace, což může opět vést k problémům zmíněným výše). Dále není jednoznačné, jak se projeví vzrůst teploty na ukládání uhlíku v půdní organické hmotě – opět existují scénáře hovořící pro alternativu negativní (zrychlení mineralizace) i pozitivní (humifikace). Tím pádem tvrzení, že americká vegetace veškerý karbondioxid spolkne, je pouhý alibismus, neboť není nijak řečeno, co se s naasimilovaným uhlíkem bude dále dít, protože uhlík nezůstane v biomase a půdě navěky a po čase se do atmosféry vrátí (nebo jsme takoví skeptici, že nevěříme ani na zákon zachování hmoty a energie?). A velmi záleží na druhovém složení vegetace, neboť druhy s různým typem metabolismu fungují jinak ve změněných podmínkách. Dále nezapomínejme na pokles biodiverzity, který stále pokračuje. Čili „spasitel CO₂“ je opět jednostranné tvrzení, které nemá oporu v biologii.

Za sedmé: středověké klimatické optimum. Je pravda, že na přelomu patnáctého a šestnáctého století teplota výrazně vzrostla a její vzrůst jistě měl na hospodářství pozitivní vliv. Avšak ty největší architektonické památky, o nich je v článku řeč, byly postaveny z velké části před tímto výkyvem. Navíc, jak mne upozornil prof. Kutílek, v sedmnáctém a první polovině osmnáctého století naopak kulminovalo ve střední Evropě ochlazení tedy v době rozmachu baroka! To, že se nám dnes zdá „jakého vrcholu lidstvo dosáhlo“ je tedy dílem zásluha neúplnosti našeho retrospektivního pohledu. Navíc, což pokládám za podstatnější fakt, je kulturní bohatství středověku způsobeno jednotným myšlenkovým paradigmatem, někdy označovaným za „temno“, ale způsobivším zaměření se na určitou věc a tím také dosažení hmatatelných výsledků. A to zvýšení teploty nebylo pozitivní až tak jednoznačné, neboť při zmíněném oteplení bylo alespoň území našeho státu maximálně odlesněno. Takže opět mince, která má dvě strany.

Za osmé: poslední odstavec. To už snad ani nejsou polo-

pravdy, ale čistá demagogie. Opět místo zchlazení vášní autoři generují strašáky, proti kterým se naoko staví. Tvrzení „budete žít v bídě, nebudete moci mít základní vybavení apod. jsou pustá lež. Místo aby bylo akcentováno racionální využívání zdrojů místo obrovského plýtvání, které je dnes silně rozšířené (a není to jen otázka environmentální, protože fosilní paliva jsou cennou chemickou surovinou a jejich spalování opravdu moc racionální není), zatímco jinde je hladomor, nemluvě o skutečném otupování mas reklamami a vytváření umělých potřeb, jsme strašeni katastrofální bídou, která přijde, nebudeme-li zvyšovat spotřebu a plýtvat. Dále je řečeno, že zdražování energetických zdrojů je dílem environmentalistů (rád bych věděl jak), zatímco ve skutečnosti se pouze ztenčují jejich zásoby.

Za deváté: skromný způsob života. Nepopírám, že se někdy při nabádání k němu používá neobjektivních argumentů. Nicméně kategoricky tvrdím jednu věc: i když nejsme bezprostředně ohroženi, materiální nenáročnost a skromný způsob života je etický. Označovat skromnost (a tím pádem etické chování) za něco iracionálního je tudíž perverze. Nehrozí nám ani ekonomický kolaps ani masová úmrtí, pokud se například přestaneme přejídat u Mc Donaldů (tím můžeme maximálně zlepšit své zdraví) nebo bezhlavě podporovat automobilismus v zemi s jednou z nejhustších železničních sítí (příkladů by se našla řada).

Vstoupil jsem do Sisyfa v duchu hesla „věda kontra iracionalita“, nikoli „věda kontra etika“ nebo „věda kontra globální odpovědnost“. Důvod, proč považuji šarlatánské praktiky za nebezpečné, je ten, že mj. odvádějí od řešení konkrétních problémů k věcem nepodstatným, často s tragickými konci (v případě některých léčitelů). Tudíž posláním klubu vidím v tom, abychom se věnovali podstatným věcem, tj. konkrétním řešením a prevenci aktuálních problémů (což je něco jiného než tvářit se, že žádné nejsou nebo nemohou nastat, čehož je článek plný). Biosféra v pořádku není (právě ke škodě vědy, protože řada druhů mizí dříve, než je stihnou taxonomové popsat) a cílem vědy je dle mého názoru podávat věcné argumenty vedoucí k řešení závažných problémů. Tím spíše, že mnohé lidské aktivity jsou nevratné (a Homo sapiens se bohužel moc rozumně nechová) a řešit negativní dopady lidské činnosti je dnes schopna pouze věda. A tak vášně (nejen kolem oteplování) zchladíme nejlépe tím, že místo krátkozraké bagatelizace problémů budeme hledat a předkládat možnosti řešení. Věcně a jasně – a tím bude ve společnosti pro zmíněné šarlatány méně místa.

(bavorak@klobouk.fsv.cvut.cz)

Astrální cestování nedoporučuji

reportáž

Milan Urban

Esoterická alternativní scéna objevila nový zdroj příjmů a nástroj ovlivňování lidí. Jsou to přednášky a jejich lukrativnější druhý stupeň – víkendové semináře. Ovšem nikoliv takové, jaké pořádá Sisyfos jednou měsíčně v budově AV, na kterých se nevybírání vstupné, takže zasvěcené informace o různých oborech a problémech, kritický náhled a výměna názorů je tu jediným ziskem pro všechny přítomné. Na přednáškách spirituálně vyspělých jedinců lze vyprávět cokoliv, vychutnávat úžas posluchačů, zajistit si budoucí klientelu a vybírat jakékoliv sumy jako vstupné. O ně přednostně jde a výtěžek může dosáhnout závratných výšek statisiců za jednu blábolivou akci. Martu Foučkovou, psycholožku ve výslužbě, sledoval na přednášce Tajem-

ství lidského podvědomí nový člen předsednictva, Milan Urban. Akce se odehrála v Kladně.

(Podle e-mailové zprávy redakčně zpracovala Věra Nosková)

Ve vstupním foyer hořely vonné tyčinky, u stolečků se prodávaly duchovní obrázky a knihy přednášející PhDr. Marty Foučkové „Jsem“ a „Já jsem“ a brožury „Psáno nebem“ kus za 240 korun, dále soubory kartiček, které odpovíděly na každou otázku, rovněž za 240 korun. Jak kartičky „pracují“? Stačí prý v duchu vyslovit otázku, ztížit se, a vybrat si kartičku, ta pak „odpoví“ nějakou radou. Zkusil jsem to. Na moji otázku „Ubývá kritického myšlení“ kartička odpověděla: „Udělej dnes to, co již dlouho odkládáš“. Nechyběly pozvánky na přednášku tzv. kvantového homeopata MUDr. Hrušovského s názvem „Jak vystoupit z karmických cyklů

v kvantové homeopatii“. V sálku sedělo asi 120 osob, z toho bylo jen deset mužů, kteří zřejmě doprovázeli manželky. Vstupné 79 korun. (výtěžek z akce se tedy blíží k částce deset tisíc).

Předstoupila před nás starší, výrazně sebevědomá dáma, štíhlá a elegantní, se sametovým hlasem. Přivítal ji nadšený potlesk posluchaček. Něco z duchovních mouder prý získala sama, něco se naučila od svého mistra Otíčka Solnaře, sdělila v úvodu. Chce se prý o to podělit.

Páté přes deváté

Mouder bylo mnoho, nad vymyšlenostmi zůstával rozum stát nebo se člověk nezdržel úsměvu nad kouzlem nechtěného. Co jsme se dozvěděli? Například že: Naše tělo je takové, jak si ho vytváříme. Duše je energetická oživující substance našeho těla. Sídlí v každé buňce a dává informaci ke vzniku jater a dalších orgánů. Nemoc je signál, že naše mysl špatně



myslí. Duch je vdechnutá božská jiskra a sídlí v naší hrudi (v duchovním srdci). My jsme mikrokosmos v makrokosmu. Každá planeta odpovídá jednomu našemu orgánu. Hluboké podvědomí = 99 % naší odpovědnosti. V něm jsou uloženy všechny události z minulých životů. Jsou tam i události současného života od početí přes dětství. Má-li být dítě zdravé, nemá být během těhotenství sexuální styk. Druhou polovinou materiálního světa je svět duchovní. Vyzývala eventuální přítomné lékaře, aby byli opatrní v tom, co sdělují pacientům – vše se dostává do hlubokého podvědomí. Karma je to, co jsme nesplnili. Osud je to, co k tomu přidáváme. Vy, co jste tady, jste už dál, tvrdila. Karma rušíme tím, že odpustíme. Nejdůležitější je si pamatovat, že: a) historie nezná „kdyby“ b) náhoda neexistuje. Ona sama je prý „rozumář“, to jí umožnilo poznání. Rozumem může člověk spojit duši s kosmickou energií. Nechci zakládat sektu, tvrdila. Aura se dá vyfotografovat. Věk Ryb skončil, nastupuje věk Vodnáře. Přesná hranice ale není. Ježíš = jméno, Kristus = stav.

Kmitáme, žasneme a jsme zahmotněni

Člověk prý kmitá v sedmičce. Proto existuje 7 dní, sedmý den odpočívaj... Budeme-li na sobě pracovat, přiblížíme se ke kmitu 14, který je blízký zasvěceným. Vyzvala ke krátké meditaci a posluchačkám poradila co mají dělat, jak se mají ponořit do duchovního srdce, jak přitom dýchat a přijímat kosmickou energii, moudrost. Nakonec zamnout ruce a protřít si oči. Díval jsem se při meditaci kolem. Všichni meditovali. Absolutní ticho, absolutní poslušnost.

Nechtěla prý psát knihy. To knihkupci ji donutili. Stávalo se jí, že ve spánku jí ruka spadla z postele a sama začala psát. A co ruka napsala, nebylo třeba nijak měnit a upravo-

vat. Turínské plátno je pravé. Mrzí mne, že astronomové nevěří, že každá planeta na člověka působí – jsou příliš „zahmotnění“. Měla pomoc „shůry“ – např. když se zešerilo, slyšela zvonečky, které jí řekly, že jí přišly pomáhat. Pojem „Hlubinná terapie“ je prý její a je prý chráněn ochrannou známkou průmyslového vlastnictví.

Co řekla konkrétního o sobě? Učila na VŠ (neřekla kdy, na které a jaký obor), tam pořádala sezení, přednášky... Katedra ale byla zrušena. Nyní sezení nepořádá pro nedostatek času. Má hodně přednášek a seminářů. To přece nejde, aby pacienta při hledání v jeho minulých životech dostala např. do 15. století a pak ho tam nechala s tím, že čas sezení skončil, že musí na přednášku. O přestávce podepisovala své knihy – byl o ně velký zájem, Pak se lidé mohli tázat, ovšem jen písemně. Zde jsou některé otázky a odpovědi:

Kde máte semináře? F: V březnu a dubnu na Hluboké, 6. 4. Jeseníky – Dlouhá stráž, v dubnu v Plzni. Něco budu mít i v televizi.

Jaký máte názor na Lobsanga Rampu? F: Krásné čtení. Astrální cestování ale nedoporučuji.

Proč si nemůžeme vzpomenout na minulé životy? F: Můžeme se narodit jinde, ty hříchy a život by byl těžký.

Můžeme se narodit jinak? F: Pokud jsme nesplnili rodinnou karmu, narodíme se zpět do rodiny. Pak existuje i karma národů. Když ji splníme, můžeme se narodit třeba v Japonsku atd. až se jednou narodíme tam, kam chceme.

Je možné si vymodlit dar léčitelství? F: Nesnažte se o to, nenuťte se do toho, co není úkolem vašeho života. *(Je totiž už mnoho slimáků a málo zelí – pozn. V.N.)*

Kolik energie je v tomto sále? F: Obrovské množství. Při meditaci tu bylo ještě více světla, viděla jsem ho duchovním zrakem.

Co je správné – do hrobu nebo zpopelnit? F: To je individuální. Při zpopelnění se člověk snadněji odpoutá.

Jsou místa se zápornou energií? F: Ano, např. Terezín, 90 km dálnice D1 (vraždili tam vojáci, ta energie se tam dá i změřit)... Místem s kladnou energií je např. Vyšehrad.

Navštěvují naši zemi mimozemšťané? F: Nebudu říkat že ne, ve vesmíru je všechno možné. Např. kruhy v obilí – nevíme, jakého jsou původu

Co ještě přednášející tvrdila? Když někdo ve vzteku do něčeho kope, může se v příštím životě narodit s křivými nohama. ... Pro každý věk je jiný spásitel. Pro věk Vodnáře už byl spásitel zrozen. ... I stůl bude jednou filozofovat.

Co dodat?

Nechtěná komičnost řečeného vzbuzující sarkastické veselí kontrastuje s hlubokou vážností duchovním zasažených dam. Budiž, ať si dělají své blábolivé dýchánky, fantazírují, obdivují se a sdílejí spolu „trascendenci“, ať přelévají své peníze do kapsáře elegantní dámy. Je to jejich svět. Vadí mi (a jistě všem strážlivým) když mají prostor v seriózních médiích. Ta dávají Foučkové a dalším smutným postavám punc serióznosti tím, že jim umožňují bez oponentury vykládat své fantazie, nesmysly a někdy i nehorázná tvrzení, která se normálním lidem nutně jeví jako výsměch lidskému utrpení. Marta Foučková se například dopustila v časopise Ring těchto nevkusných až odpudivých výroků: Ti co zemřeli na Titaniku byli v minulých životech nelitostní piráti. ... Pokud jde o požár lanovky v zinním středisku v Kaprunu, dá se předpokládat, že se do této soupravy dostavili jen ti, kteří měli uhořet. S největší pravděpodobností i oni dříve podpalovali domy či jiné objekty, v nichž přišli lidé o život. ... Chlapeček s rozpadajícím se svalstvem byl v minulém životě kamikadze.

Tak praví roztomilá dáma se sametovým hlasem, psycholožka v důchodu, Marta Foučková.

Ezoterická bilance 2001: Girlye-Hexenpower a mystický šum

**Vědci kritizují spirituální egocentrismus
ezoterické scény**

Rossdorf, 18. 12. 2001

Podle názoru Společnosti pro zkoumání paranormálních jevů (GWUP) se aktuální ezoterická scéna vyznačuje „spirituálním egocentrismem“. Jestliže před 20 lety šlo tak zvanému hnutí New Age ještě o lepší svět a vyšší morální vědomí, stojí dnes v popředí převážně osobní blaho, konstatoval jednatel Amardeo Sarma při zpětném pohledu na končící rok. „Většina ezoterických časopisů se nyní soustřeďuje na Wellnes, obecnou pomoc a spiritualitu bez jasných obrysů“. Klasická témata jako UFO, kruhy v obilí, pseudoarcheologie a la Dániken nebo spiritismus se vyskytují stále méně s výjimkou astrologie: 77 % Němců čte pravidelně svůj horoskop. V roce 1977 to bylo jen 46 %. Jak se zdá, pokračuje Sarma, uspokojuje astrologie jako náhradní náboženství potřebu mnoha lidí být veden „vyšší mocí“ a „celkově být spojen s kosmem“.

Boom prožívá magie a čarodějnictví

V časopisech pro mládež se dokonce propaguje „Girlye – Hexenpower“ prohlásil dále Sarma. Obraz „čarodějnice“ přitom slouží jako nový obraz, se kterým je možné se identifikovat, aby se zvýšila hodnota vlastní osoby a problémy se vyřešily zdánlivě jednoduchým, magicky hravým způsobem.

Lékař, který spolupracuje s archanděli

Rozhovor s kvantovým homeopatem

MUDr. Josef Hrušovský je pediatr a pneumolog. Nyní má soukromou praxi, pronajal si malou místnost v Centru med., což je nestátní zdravotnické zařízení rozpínající ochranná křídla nad alternativními způsoby léčeni kombinované s běžnou lékařskou péčí soukromých lékařů. Nedá se říci, že by vilku korunovanou labutí u stanice Nábřeží kap. Jaroše v Praze 7, obléhali pacienti. Je v ní ticho a klid, vzácně potkáte pacienta. Já ale jdu za lékařem – léčitelem jako novinářka. Mám v úmyslu o jeho léčebné metodě napsat do jistého deníku, také to panu doktorovi sděluji, a on je rád. Dr. Hrušovský je urostlý muž středního věku. Místo bílého pláště má na sobě černou košili, namísto stetoskopu má před sebou výstavku polodrahokamů. V malé vitrine jsou nepatrné lahvičky s homeopatiky.

(Náš rozhovor jsem nakonec, vzhledem k jeho bizarnímu obsahu, nemohla novinám nabídnout. Nabízím ho alespoň čtenářům Zpravodaje.)

Věra Nosková: O homeopatii něco vím, ale termín kvantová homeopatie mě poněkud zarazil, připomíná mi termín kvantová fyzika.

MUDr. Josef Hrušovský: Správně, samozřejmě. Klasická homeopatie pracuje s konstitucí a podle typologie určuje homeopatické léky. Podle myslí, podle příznaků, které se týkají orgánů nebo systémů orgánů, neboli generálie, partikulárie anebo příznaků myslí. A to celé když se dá dohromady, tak to vytvoří konstituci a podle ní se empiricky vybírají homeopatika.

Z němčiny přeložil Milan Urban

Trvá obliba „alternativních léčebných postupů“ jako ajurveda nebo homeopatie – „ačkoliv homeopatická nauka odporuje nejen veškerým lékařským a vědeckým poznatkům, ale navíc není žádnou přírodní léčbou“, prohlásil Sarma. „Osvětou předcházet škodám“ je proto hlavním posláním GWUP. Neboť při mnohých esoterických a alternativnělékařských postupech nejde jen o otázky víry, nýbrž „o zcela konkrétní sliby vyléčení, které mohou člověka připravit nejen o fyzické a duševní zdraví, nýbrž v neposlední řadě i o velmi mnoho peněz“, varoval Dr. Martin Mahner, který vede „Centrum pro vědu a kritické myšlení“ společnosti GWUP v Rossdorfu. V této souvislosti kritizoval Sarma „myšlení o všemožnosti“, které se v ezoterice stále více šíří: „šťěstí dosáhnu, mám-li ten správný talisman; uzdravím se, když znám ten správný Bachův květ nebo správný léčivý kámen; dozvím se dokonce svoji budoucnost, když se poradím s tím správným astrologem nebo jasnovidcem“ komentoval ironicky Sarma. Ke zvládnutí osobních nebo světových krizí a problémů se přitom para- a pseudovědy zmožily jen na většinou neurčitá tvrzení. Rovněž reakce ezoterické scény na teroristické útoky z 11. srpna se vyznačují mnohem více „nezávaznými náznaky pro údajně problematické konstelace hvězd“ než konkrétními politickými návrhy.

Věra Nosková

V. N.: Když k vám přijde pacient, musíte nejdříve určit jaký je typ?

Dr. H.: Vůbec ne. Já hledám energetické bloky. Já jsem vám jenom vysvětloval, jak pracuje konstituční homeopatie v kostce, ale to já vůbec nedělám. Samozřejmě je to podle Hahnemanna, ten byl perfektní. Ale kvantová homeopatie je součástí úplně nové medicíny, která sestává ze tří složek: kvantové homeopatie, energetické medicíny a duchovní etikoterapie. V podstatě jde o to, že se v mnohorozměrném energetickém systému člověka, který se skládá z fyzického těla, éterického, astrálního, kauzálního a intuitivního – každé to tělo se uplatňuje v jiné časoprostorové dimenzi, ale to vůbec nevádí, nicméně v každém tom těle může být energetický blok. A ten musíme přesně najít. Co to je energetický blok? Energetický blok je chybná myšlenka nebo chybný pocit, který ten člověk v sobě má, a na základě toho jedná. Samozřejmě natluče si nos, naráží na situace, které neumí zvládat a nabaluje si další chybné myšlenky a tak si znečišťuje ta jemná energetická těla. Když chci pacientovi pomoci tak vím, že například znečištění v kauzálním těle v podstatě souvisí s myšlenkou lenivosti ve fyzickém těle, zvláště když tu lenivost aktivně uplatňujete v praxi, třeba obezitou. Nebo vyšší krevní tlak. Nebo žaludeční vředy. A když ještě k té lenivosti nasednou špatné životní prostředí, špatné stravovací návyky, málo pohybu, víc cholesterolu... Ale základem diagnózy například u vysokého krevního tlaku je dejme tomu lenivost. To dávám jen jako příklad. Může to být třeba vzteklost. Nebo agresivita, ale potlačena, schovaná. A já najdu ten energetický blok

a ten uvolním tím homeopatickým lékem.

V. N.: Jak ho nacházíte? Jakou technikou?

Dr. Hr.: Díky tomu, že znám ezoterickou anatomii i fyziologii jemného energetického těla... Když určitě víte, že za energetický blok odpovídá špatná myšlenka nebo pocit, tak za tím stojí určité duchovní síly. Tady jsme už v mnohorozměrném světě. Tady je mimosmyslová spolupráce s elementárními bytostmi, s anděly, s archanděly, s eloi. Já uzdravuju pacienty, ale uzdravuju je z nemocí, z chorob. Protože to tady nikdo nedělá. Je to medicína, která na světě nikde není, je Czech made, já jsem ji založil.

V. N.: Takže jsem přišla za tím pravým...

Dr. Hr.: Ano. Je to spolupráce mezi říšemi, ale zcela pragmatická, praktická, to nejsou žádné čáry máry, prostě tak to je a samozřejmě, že tady musím už mít určité informace z kosmogonie, z kosmokoncepce, jak je utvářen svět, jak je makrokosmos, jak je mikrokosmos, jak nahoře tak dole. A ten energetický blok se uvolní pomocí homeopatika nebo se dá uvolnit mantrou nebo jinými způsoby. Mantra je odříkávání nějakého energetického slova. Já se vrátím k té nové medicíně, protože to je ten triumvirát té kvantové homeopatie, energetické medicíny a duchovní etikoterapie. Jinými slovy, homeopatikum o vysoké potenci, třeba 10 tisíc vám



uvolní ten energetický blok, to znamená, atakuje tu chybnou informaci v podvědomí. Třeba v mentálním těle dejme tomu chybnou informaci nenávisti, mimochodem zodpovědnou za rakovinu. Takhle se dá předcházet rakovině.

V. N.: Vždyť rakovinu dostávají i hodní láskyplní lidé.

Dr. Hr.: Ale víte jak mají zanešené podvědomí? Nenávisti, hněvem, vztekem, ale nedokážou to uvolnit, protože existují společenská tabu, a oni jsou laskaví, ale vevnitř to kvasí. Já je vyléčím tím, že se to uvolní.

V. N.: Oni ten hněv ventilují?

Dr. Hr.: Ne. Ale nenávist je vždycky mysl – forma neboli myšlenka – informace, informace je určitá vibrace. Ta vibrace se pohne, takže tam se najednou pohne proud energie. A jakmile už se to pohne tak už to není lékařská kvantová homeopatie, ale energetická medicína. Takže z kvantové homeopatie do energetické medicíny vibrace nenávisti se pohne a běží. A běží určitými drahama, protože já znám ezoterickou anatomii i fyziologii... tam jsou meridiány, čakry, potom jsou tam sefiroty, potom dráhy mezi sefirotama, kvantové vrstvy těch drah, kvantové vrstvy sefirotů, jenže to normální medicína neví. Ale ezoterici to vědí. Nicméně jsou to struktury, které nejsou hmatatelné, nejsou poznatelné.

V. N.: Jak tedy o nich víte?

Dr. Hr.: No mimosmyslově. To nemůžete používat rozum, ale použijete právě tu spolupráci s těmi entitami jako jsou třeba andělé.

V. N.: Když k vám přijde člověk například s rakovinou, i takoví asi přicházejí...

Dr. Hr.: I takoví přicházejí, a když je to v začátku, tak se dá zastavit a když se stimuluje imunita, tak organismus dokáže tu rakovinu zbaštit, jak se říká. Ale musí tam být alespoň částečně odrovnaná karma. Někdy se to nestihne. Ale mám případy vyléčené rakoviny. Ale to není důležitý, za to zodpovídá karma toho člověka.

V. N.: Vadí vám, když takového pacienta zároveň léčí onkologové?

Dr. Hr.: Nic se neděje, může k nim v pohodě chodit, dokonce je to někdy i výhodné, protože etika někdy nedokáže způsobit aby tělo sežralo rakovinu. Ale hlavně co je tady navíc, že se tady pracuje s duchovními silami, který jsou v nevědomí a podvědomí každého člověka. Já tomu říkám andělské síly. A na ně tradiční medicína úplně zapoměla.

V. N.: Klasická medicína s těmito silami nepočítá už od středověku...

Dr. Hr.: Nepočítá. Ale lidé by to měli vědět.

V. N.: Vy si nejspíš s pacientem nejdřív povídáte, on vám sdělí diagnózu, pokud ji zná...

Dr. Hr.: On mi sdělí problém, nebo i diagnózu, a protože jsem lékař, tak ji otypnu jestli je klinicky významná. To mám během tří minut.

V. N.: Přinese vám i výsledky vyšetření od lékařů?

Dr. Hr.: Když přinese nějaký papír, mrknu se na něj a pak mu řeknu: papír spalte, protože jenom udržuje vaši nemoc při životě, když dáte to vyšetření ohni, tak tu myšlenku zrušíte. A pak už mě diagnóza nezajímá, pak už jdu do duchovních rovin nebo do center energetického systému a tam hledám blok. Když má pacient bolest kloubů, tak mě zajímá jeho citové zranění.

V. N.: I v případě revmatu?

Dr. Hr.: Revma = zklamání + citová ztráta, ale člověk to pohrbí v sobě.

V. N.: Co když revma souvisí s lymfskou borreliózou? Infikovalo ho klíště...

Dr. Hr.: Tak to byl spouštěč, ale ta příčina leží někde v minulosti, kdy člověk se nevyrovnal s něčím, že ho někdo zradil, on to vytěsnil do svého podvědomí, tam se mu to usadilo a bylo to nečinné. Pak ho štípně klíště a ten energetický blok se ozve a chce se ventilovat. Jde to skrz nevědomí a tedy skrz buňky těla.

V. N.: Každý jsme byli někdy zrazeni, to je běžná životní situace. To bychom museli být všichni nemocní...

Dr. Hr.: Skoro každého koho se zeptáte bolí klouby, ano, protože jsme všichni byli citově zrazeni.

V. N.: Kdy jste kvantovou homeopatii pro sebe objevil?

Dr. Hr.: Já jsem ji založil asi před pěti lety, když jsem byl v Americe. Tam jsem léčil, a říkal jsem si, tak takhle to nejde, oni byli hodně těžce nemocní, tak jsem začal vymýšlet kde je systémová chyba v té klasické medicíně. Začal jsem chápat člověka s jeho jemnými energetickými těly, a už jsem si pak dohledal jejich anatomii, fyziologii a ty jejich jednotlivé bloky. ... I když jsme byli vyhnáni z Ráje, měli jsme ještě hodně božských principů. Ale po Atlantidě nám už nezbyl téměř ani jeden kromě jediného, a sice poznání.

V. N.: Proč vaší homeopatii říkáte kvantová?

Dr. Hr.: Kvantová se to jmenuje proto, že ten energetický blok je pro každého specifický. Třeba Lojza má smutek a Jindra má taky smutek. Ale smutek Lojzy je něco jiného než smutek Jindry. Je to variace smutku ale je specifická pro toho jednoho člověka. Tedy nedělitelné množství neboli kvantum. Kvantum z fyziky je množství, které se nedá už vůbec dál dělit, prostě je úzce specifické. Tak ten smutek toho Lojzy už se nedá dál dělit. ... Kdo vidí aury tak to vidí.

Já také vidím paprsky nebo různé kouličky, ale to není důležitý.

V. N.: Vedete si o pacientech zdravotní karty?

Dr. Hr.: Jak můžete založit kartu na věci, které jsou jenom jeho a nikomu do toho nic není? Tady se pracuje s jeho intimitou. ... To jsou začátky transformace zdravotnictví na celé planetě.

Velice mě překvapilo, že dr. Hrušovský sdělil výše uvedené s vědomím, že to má být uveřejněno v nebulvárních novi-

nách. Snad jej v představě, že není se svými tvrzeními mimo normu utvrzují jeho přednášky, které jsou velmi navštěvovány. MUDr. Josef Hrušovský zřejmě víc přednáší než se trápí s pacienty. Vstupné na přednášku bývá 200 korun, a zájemců jsou stovky, za několikahodinový seminář vybírá 600 korun za osobu.

Po rozhovoru jsem se zajímala o vystavená homeopatika. Lékař řekl téměř s despektem: to je jen voda a cukr. A honem dodal. Ale působí duchovně.

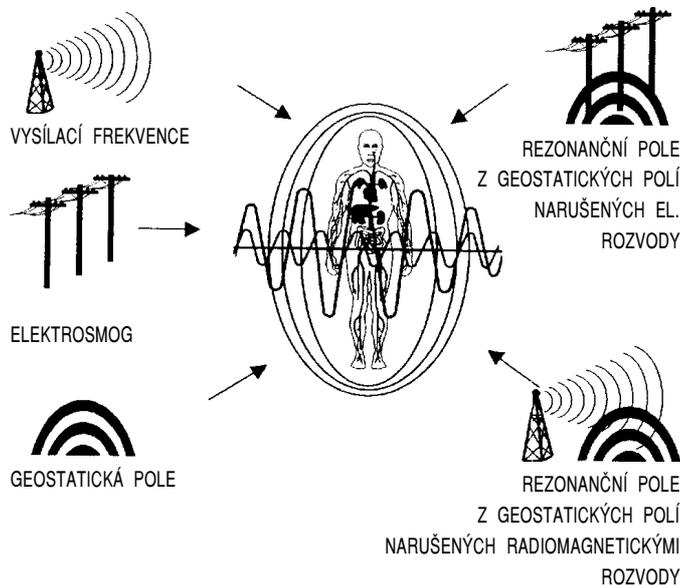
Tajemství Kubešova indikátoru rezonance

analýza

Jaromír Jindra

Pan Kubeš je nositelem loňského stříbrného Bludného balvanu, který obdržel mimo jiné za sestavení detektoru KIR 01. Jako jediný si pro cenu osobně přišel a při této příležitosti nám jeden detektor věnoval. Rozhodl jsem se zjistit, jak přístroj funguje. Celé zařízení je uloženo v malé plastové krabici o rozměrech většího dálkového ovládání televize. Je vybaveno vypínačem, indikační LED diodou, bzučákem a kontaktem v podobě kovového nýtku. Po otevření se objeví zdroj napětí v podobě 9V baterie a černá krabice. Krabice je dráty připojena k baterii, svítivé diodě a bzučáku. Jediné co je volně přístupné, je proměnný odpor na víčku černé skříňky. K zařízení je přiložen leták s návodem k obsluze a s teorií, podle které je detektor postaven. Z letáku jsem se dozvěděl, že přístroj měří rezonance škodlivé jak pro člověka tak pro zvířata a přírodu jako celek, přičemž:

„Rezonanční pole vznikají narušením přírodních geostatických polí radiomagnetickými vlnami včetně; viz frekvence 50 Hz z rozvodů el. napětí. obr.“



V letáčku je uživatel informován o tom, že všude na naší Zemi se vyskytují geostatická pole (dále jen GP). Tato GP vznikají tam kde jsou struktury s různou vodivostí. Citují:

„To znamená, že tam, kde je voda z pramenů nebo i voda, která prosákla z povrchu, se nachází GP, které samo o sobě není lidskému zdraví škodlivé a na které reagují virgule a kyvadla různých tvarů. Jiná situace však nastane, když do GP dopadají radiomagnetické vlny, které jsou schopny svojí vlnovou délkou klidné GP rozbouřit. Teprve tehdy nastane nebezpečí pro veškeré živé organismy, neboť klidné GP se mění v rezonující geostatické pole (RGP), jehož siločáry zastávají funkci kolektorů s velkou rezonanční energií, která je schopna se šířit a prostupovat veškeré struktury obsahující

molekuly prvků s velkým atomovým číslem. Tyto struktury se nachází v celém našem těle, u ostatních živočichů i rostlin.“

Ponechám stranou radiomagnetické vlny (které fyzika nezná) a které si pan Kubeš plete s vlnami elektromagnetickými. Je pravda, že veškerý okolní prostor je vyplněn změnami elektromagnetických vln, které jsou produktem naší techniky. Ale změň elektromagnetických vln tady byla dříve, než člověk vůbec elektřinu objevil, protože například obyčejné bouřky jsou zdrojem velmi silných elektromagnetických polí. V teorii pana Kubeše vystupuje geostacionární pole. Co to je? Je to složenina z řeckého slova geos (země) a statický neboli neměnný, nepohyblivý. Jedná se tedy o pole, které je unášené spolu se Zemí a vůči Zemi se nepohybuje. Zní to vědecky ale dokud pan Kubeš neprozradí, jaké pole má na mysli, není o čem diskutovat, není co měřit. Termíny jako je například „geostacionární pole“ pravděpodobně patří k reklamní terminologii, která má posloužit větší prodejnosti detektoru KIR 01. Ve fyzice je polem míněna forma hmoty, která je nositelem vzájemné interakce. Klasická fyzika zná pole elektrostatické, magnetické a elektromagnetické (způsobené elektromagnetickou interakcí) a pole gravitační. Kvantová fyzika pak přidala pole výměnných částic, která jsou zodpovědná za interakce v mikrosvětě (leptonové a mezonové pole).

Autor zařízení nám sice neprozradil, jaké pole to rezonuje, ale za to definoval jednotky pro měření intenzity této „rezonance“. *Jednotkou intenzity této energie byly objeveny stanoveny RESENY, což v mezinárodním překladu znamená rezonanční spektrální energii!* (Termín „mezinárodní překlad“ považuji za obzvláště pikantní). Bohužel není uvedeno ani její začlenění do soustavy jednotek SI, ani její definice. Jediné, co se z letáku dozvím, je:

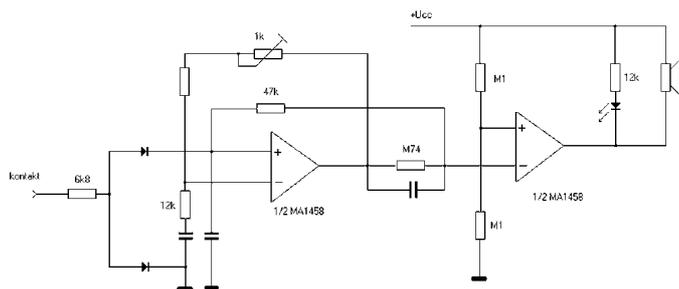
U indikátoru rezonance, když dojde k maximálnímu optickému i akustickému vybuzení, odpovídá hodnota cca 50 reseniím, což je hodnota i krátkodobě člověku nebezpečná.

Dále autor popisuje, že působení rezonančního pole na organismy je v současné době příčinou 65 % všech onemocnění naší civilizace. Namátkou vyberme z autorova dlouhého výčtu: *bolesti krční páteře, zhoubné i nezhojné nádory, astma, neplodnost, epilepsie, pomočování, duševní potíže...*

Přístroj *blíká Váš organismus a okamžitě akusticky i opticky upozorňuje, kdy je část nebo celé Vaše tělo prostoupeno rezonancí.* Musíte se ovšem dotýkat nějakou částí těla kovového senzoru, umístěného na krytu.

Zajímalo mne, jak se takové reseny detekují. *Kubešův indikátor rezonance je založený ve svém principu na patentní přiblížce pana Vladimíra Kubeše.* Na patentovém úřadu by tedy mohli odhalit toto tajemství. Pokusil jsme se jej odhalit vlastními silami. Stačí otevřít černou krabici a vše bude jasné. Nebude. Pan Kubeš skryl své tajemství opravdu

důkladně. Elektronika byla zalita do bílého eprosinu. Požádal jsem o pomoc kamaráda, který je velmi zručný kutil a má dobře vybavenou dílnu. Po několikahodinovém boji, kdy ke slovu přišla ruční vrtačka s originál zubařským vrtákem, jsme společně dokázali tajemství odhalit. Zde je schema zapojení.



Na první pohled je zřejmé, že nejde o žádný převratný vynález. Jedná se o velmi primitivní zapojení dvou operačních zesilovačů, kde na vstup prvního je přivedeno rušivé napětí (z kontaktu na krytu). Tento zesilovač se rozkmitá a výstupní signál je zesílen druhým zesilovačem a přiveden rovnou na svítivou diodu a bzučák. Jediné, co je potřeba, je nastavit zpětnou vazbu prvního zesilovače tak, aby sám právě ještě nekmital. K tomu slouží výše zmíněný proměnný odpor (trimr) na víčku černé skříňky.

Pokud si chcete sami takový přístroj vyzkoušet, nekupujte si žádný detektor. Pravděpodobně ho již máte doma. Vytáhněte drát, kterým je připojen gramofon nebo rádio k zesilovači a dotkněte se jej prstem. Pak již stačí jen nastavit hlasitost a reseny máte v pokoji. Myslím, že by se našlo mnoho HiFi amatérů, kteří by mohli barvitě vylíčit svůj boj s „reseny“, který museli svést při stavbě zesilovače.

Autor se ve svém návodu nezmiňuje o tom, že již dlouhá léta pracovníci Ústavu hygieny práce měří intenzity elektromagnetického pole (je pravda, že k rozbourání geostatickému poli zatím nedospěli) a vyhodnocují je z hlediska vlivu na člověka. Další úřad, který tvrdě hlídá dodržování mezinárodně stanovených mezí rušivého napětí a pole, je Inspektorát radiokomunikací.

Dle autora místa s vysokou energií rezonujícího geostatického pole nejsou stabilní a zejména na jaře a na podzim se mění. Znamená to tedy, že je nutné pokaždé místa, kde se člověk hodlá delší dobu zdržovat, hlavně lůžko před spán-

kem, indikátorem prověřit. Jedině tak se dá zabránit okamžitým i dlouhodobým následkům.

Z toho tedy vyplývá, že:

- Indikátor si nemůžete půjčit a jednorázově prověřit své okolí, ale musíte si jej koupit, abyste jej mohli denně používat.
- Pokud závisí rezonanční geostatické pole na elektrických rozvodech a vysílačích (dle úvodního obrázku), jsou tyto asi na jaře a na podzim stěhovány nebo odlétají spolu s tažnými ptáky.
- Za stejného předpokladu člověk působí jako anténa rezonančního geostatického pole a záleží tudíž na jeho orientaci. Zvýšená gestikulace tedy zvyšuje pravděpodobnost onemocnění některou ze 65 % všech známých chorob.
- Rezonanční geostatické pole závisí i na elektrických spotřebičích, neboť ty také fungují jako vysílače – na indikátor tedy musí být uživatel připojen trvale, aby se nevystavoval rizikové expozici rezonančním geostatickým polem.
- Musí být připraven každý večer přestěhovat ložnici tak, aby se postel nacházela v místě nejnižší energie rezonančního geostatického pole.

Nejsem si jist, zda se nejedná o šíření poplašné zprávy se všemi právními důsledky. Stejně jako je zakázána reklama léků, měla by být pravděpodobně zakázána i reklama KIR 01. Doporučovat svůj výrobek s tím, že když jej nebudu pravidelně používat, hrozí mi některá z jmenovaných nemocí, je minimálně neetické, možná na hranici vydírání.

Závěrem lze konstatovat, že přístroj slouží jedině k tahání peněz z kapsy důvěřivých spoluobčanů a že komise, udělující Bludné balvany, se opět nespětla. Pro pobavení jsem přístroj ukázal známým. K mému nesmírnému překvapení se několik z nich přístroje chopilo, začali ho zkoušet a pak si jej chtěli zapůjčit, aby si mohli zkontrolovat byt!!! Byli to technicky vzdělaní lidé, absolventi technických VŠ! Sisyfa teda čeká opravdu těžká práce.

Patent autora Kubeše Vladimíra, Lenora, CZ, č. dokumentu 283966 o názvu „Indikátor resonance živých organismů“ byl přihlášen 1. 10. 1996, zveřejněn a publikován 15. 7. 1998. Stručnou informaci, včetně blokového schématu, je možné nalézt v databázi Úřadu průmyslového vlastnictví na internetové adrese: <http://www.upv.cz/> vlastní patent na: <http://wdb.upv.cz/rs/pt.ptdet?&xprim=2077572&lan=cs>.

Britské zdravotní pojišťovny zapláččí

Zpráva z ČTK

Britský ministr zdravotnictví Alan Milburn zvažuje povolení alternativní medicíny, tedy zejména indické ajurvědy, čínské herbální medicíny, akupunktury a jógy. Pro pacienty by to znamenalo, že by tyto postupy byly napříště hrazeny ze zdravotního pojištění. Provozovatelé



by se ovšem museli podrobit kontrole a licenčním pravidlům. Milburnovo rozhodnutí ... je reakcí na práci zvláštního výboru Sněmovny lordů. Výbor konstatoval, že některé z těchto postupů jsou stejně účinné jako převážně dnes používané metody. Jak píše list The Sunday

Times, Milburn je osobně vůči účinnosti těchto metod „opatrný“, ale je přesvědčen, že pacienti mají mít možnost výběru. Britové ... utratí za alternativní medicíny kolem 500 miliónu liber ročně. Využívá je asi pět milionů lidí. Ministerstvo zdravotnictví navrhuje, aby pro ty, kteří provozují alternativní medicínu, byly stanoveny minimální kvalifikační předpoklady a aby měli systém licencí podobný lékařům s podobnými sankcemi za profesionální nedostatky nebo selhání...



Zprávy, informace, nápady, návrhy...

Skeptici v Kladně

zpráva od Milana Urbana

Ve spolupráci se Státní vědeckou knihovnou v Kladně připravil Český klub Sisyfos pro zájemce z Kladna a okolí cyklus přednášek v této knihovně. Potřebu takových setkání vyjádřila jedna mladá Kladeňka nadšenou zprávou SMS, když se dozvěděla, že v Kladně nějakí skeptici jsou: „Konečně skeptici. Už jsem myslela, že jsem poslední!“ Zatím se uskutečnily dvě přednášky, a obě se týkaly zdraví člověka. Tématem první, lednové, byl „Vliv psychiky na imunitní systém člověka“ a přednášejícím prof. MUDr. Oskar Andrysek, DrSc. V únoru přednášel prof. MUDr. Jiří Heřt, DrSc. na téma „Medicína kontra léčitelství“. Obě přednášky měly vysokou odbornou úroveň a zaujaly také projevem. Přednášející totiž dokázali o odborných věcech hovořit velmi srozumitelně. Po přednáškách v délce asi 60 minut následovaly odpovědi přednášejících na dotazy posluchačů. Řečeno s Miroslavem Horníčkem: „Člověk se stal člověkem, teprve když se naučil ptát“. A to, že se v Kladně posluchači umějí ptát, je nutné vyzvednout. Doufám, že si i další lékaři a vědci najdou pro Kladno trochu času. Za kladenské posluchače oběma přednášejícím upřímně díky.

Pro příští měsíce jsou v plánu tyto přednášky:

Březen: prof. ing. Miroslav Kutílek, téma „Globální oteplování – fakta a mýty.“

Duben: RNDr. Jiří Grygar, CSc., téma „Astronomie kontra astrologie, možnosti života ve vesmíru.“

Květen: Věra Nosková, novinářka, téma „Mé zkušenosti s léčiteli“

Červen: prof. MUDr. Oskar Andrysek, DrSc. téma „Prevence nádorových onemocnění“.

Je na aktivních členech v jednotlivých městech a regionech, aby iniciovali a zorganizovali podobné přednášky nebo pomohli vymyslet a uskutečnit akce propagující zdravou skepsi.

Členské příspěvky za rok 2002

V tomto čísle, milí skeptici, najdete složenku na zaplacení členských příspěvků na rok 2002. Jejich výše zůstává – 200 Kč. Vítáme samozřejmě i vyšší částky, a předem za ně děkujeme. Jako variabilní symbol uvádějte prosím, své rodné číslo, abychom plátce mohli snadno identifikovat. (Některá příjmení patří dvěma až pěti našim členům.) Mnozí členové příspěvky zaplatili. Ti si mohou složenku uschovat na příští rok. Vkládání složenek či jiných materiálů pro nás dělá firma, pro níž by selektivní vložení bylo nesnadné a pro nás dražší.

tajemnice a pokladní Olga Kracíková

Nový člen předsednictva:

Do předsednictva Českého klubu skeptiků Sisyfos byl v lednu tohoto roku kooptován Prof. MUDr. Oskar Andrysek, DrSc. významný onkolog. Bude pracovat v lékařské sekci.

Správce databáze členů Sisyfos je dr. Věra Suchánková. Ráda by v databázi vymazala neplatné informace o členech a doplnila nové. Prosíme tedy ty členy, u nichž se změnila adresa, čísla telefonů, profese, nebo jim přibyla jako nový kontakt e-mailová adresa, ať se laskavě na dr. Suchánkovou obrátí a sdělí jí nové skutečnosti.

Kontakt: Rajmontova 1196, Praha 8, 182 00
nebo e-mail: suchanko@mbox.cesnet.cz

Seznam Sisyfů pro potřebu členů

Na výzvu z minulého čísla Zpravodaje o písemný souhlas se zveřejněním některých osobních údajů pro plánované vydání adresáře zareagovalo zatím 42 členů: Abychom akci usnadnili a zrychlili, přikládáme minidotazník, jehož obsah bude otištěn v adresáři a ten pak rozeslán všem členům pro potřebu kontaktování. Jde samozřejmě o naprosto dobrovolnou akci, kdo nechce být v adresáři, nemusí nic posílat. Ale seznam členů má smysl vydat jen při dostatečném množství zájemců.



Jméno: Příjmení:

Adresa:

Odbornost:

Ročník: E-mail

Souhlasím s uveřejněním těchto údajů v tištěném seznamu adres členů Českého klubu skeptiků Sisyfos, který každý člen dostane, aby se mohl kontaktovat podle potřeby s ostatními.

Podpis:

**Tento zpravodaj rozmnožujte a rozdávejte!
Rovněž tak členské přihlášky!**

Upozornění členům Sisýfa

Přednášky z cyklu Věda kontra iracionalita

Čtvrtek 21. března 2002

Riskantní léčitelské metody v praxi

Prof. MUDr. Oskar Andrysek, DrSc.: Breussova metoda
Věra Nosková: Návštěvy u léčitelů, osobní zkušenost
Prof. MUDr. Jiří Heřt: legislativa v léčitelství u nás a v Evropě

Úterý 19. 3. 2002

Udílění anticeny Bludný balvan za rok 2001

Čas: začátek v 18.00 hod. (ale už od 17.30 hod. bude posluchárna přístupná).
Místo: posluchárna Matematicko-fyzikální fakulty UK v Praze ul. Ke Karlovu č. 5.
Zveme skeptiky, novináře i veřejnost, posluchárna pojme až 200 lidí.

Čtvrtek 18. dubna 2002

Podpora české vědy a její problémy

Prof. MUDr. Josef Syka, předseda Grantové agentury ČR
Doc. RNDr. Helena Illnerová, předsedkyně AV ČR

Přednášky se konají od 17.00 hod. v budově Akademie věd ČR v zasedací místnosti č. 206, Národní tř. 3, Praha 1.

☒ Zpravodaj SISYFOS – neperiodický bulletin občanského sdružení Sisýfos – Českého klubu skeptiků, člena evropského sdružení ECSO (European Council of Skeptical Organizations) a světového sdružení CSICOP (Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal). Zapsán do evidence periodického tisku MKČR pod číslem **MKČR E 11208**.

☒ Kontaktní adresa Českého klubu skeptiků:
Ing. Olga Kracíková, Haštalská 27, 110 00 Praha 1,
tel.: 02 / 24 82 66 91, e-mail: olgakracikova@email.cz
Běžný účet u České spořitelny, Praha 2, číslo 9161329, kód banky 0800.

Adresa na internetu: <http://sisyfos.hyperlink.cz/sisyfos>

☒ Zpravodaj SISYFOS, číslo 1 / 2002 – vyšlo v únoru 2002. Připravila Věra Nosková. Redakční rada: Ing. Olga Kracíková, prof. Jiří Heřt a doc. Čeněk Zlatník.

☒ Grafická úprava, zlom a tisk: Petr Pacner – Firma PIP, Kopopova 431/6, 155 00 Praha 5 – Řeporyje, tel./fax.: 02/51 62 66 07, tel.: 0602/35 22 63.

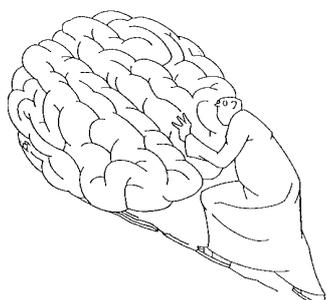
☒ Ilustrační obrázky použity z kolekce Corel Gallery firmy Corel, Task Force Clip Art firmy New Vision Technologies a České kliparty firmy Zoner Software, s. r. o.. Všechny obrázky jsou chráněny copyrightem a použity v souladu s licencí.

☒ Příspěvky do zpravodaje Sisýfos pošlete na adresu: Věra Nosková, U Studánky 18, Praha 7, 170 00. Delší příspěvky pošlete nejen na papíře, ale i na disketě ve Wordu či v jiném častěji používaném textovém editoru. Lze je též zaslat i s diakritikou na e-mail **lano@centrum.cz**.

Zpětná adresa:

Ing. Olga Kracíková
Haštalská 27
110 00 Praha 1

**Zpravodaj
SISYFOS
1/2002**



--	--	--	--	--